

[Kjær Rasmussen.]

bryder deres egne regler for demokratisk handling, når dette anses for at være opportunt. Ministerens fremfærd mod studenterne minder alt for meget om en straffeaktion, og det er vel et spørgsmål — og dette spørgsmål kunne jeg stille ministeren nu — om kommissionsundersøgelse ikke havde været en mere rigtig fremgangsmåde.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal blot sige til hr. Kjær Rasmussen, at det er rigtigt, at der i rapporten indeholdes en hel række synspunkter vedrørende undervisningen, men grundlaget for, at undersøgelsen er sat i gang, er, at der i rapporten fremsættes ærerørig beskyldninger og anklager.

Spørgsmålet om kommissionsdomstol skal jeg vende tilbage til, for det er et spørgsmål, som også fru Bodil Koch har stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bodil Koch** til undervisningsministeren:

„Med hvilken motivering har ministeren besluttet sig til at foretage politiundersøgelse mod de studenter, der har klaget over lærerne ved det sociologiske institut, og er denne politianmeldelse foretaget med universitetets billigelse?“

Bodil Koch: Min anledning til at stille spørgsmål i denne sag er sådan set meget enkel og menneskelig, for efter at de store uroligheder havde fundet sted ved de franske universiteter, kom en fransk student, Jacques Sauvageot, her til landet og sagde i et foredrag i Studenterforeningen, at om 5 år ville vi have franske tilstande her i Danmark. Jeg må indrømme, at dengang trak jeg på skulderen og tænkte: sikke noget vrøvl, han kender ikke danske forhold, her i landet har vi tradition for, at vi kan tale os til rette og lægge fremtiden til rette uden politi og voldelige metoder. Men da jeg erfarede, at undervisningsministeren havde sendt den rapport, som studerende ved det sociologiske institut har udarbejdet, til politiundersøgelse, blev jeg virkelig forfærdet. Jeg følte det næsten som et lille første skridt henimod franske tilstande.

Om rapportens anklager er rigtige, kan jeg ikke vide; jeg håber, at tingets medlemmer vil sætte sig ind i rapporten. Jeg er ikke enig i alle rapportens krav og konklusioner, om end i mange af dem, men det forekommer mig helt klart, at denne rapport er båret af ønsket om bedre arbejdsklima, om renere linjer, om mere åbent samarbejde mellem undervisere og studerende, om mere tidsrelevante undervisningsmetoder og af en længsel efter og derfor et stærkt krav om mere ansvarlighed og medbestemelsesret for de studerende, og det er da positivt og godt. At lade denne rapport gå til politiundersøgelse er, synes jeg — for at sige det mildt — en såre uheldig foranstaltning.

Jeg var i øvrigt glad for at høre ministerens bemærkninger om rigsadvokatens stilling til sagen; men at den henvistes til politiundersøgelse, føles trods forskellige og udglattende forklaringer alligevel fra begyndelsen ensidigt rettet imod studenterne. Rapporten burde have været henvist til kompetente universitetsorganer, studienævn osv., og til universitetets rektor — nu hører jeg, at rektor ville have sagen undersøgt uden for universitetet. Mit spørgsmål til ministeren er, om han virkelig tror, at det skridt, der er taget, er fremmende for det stadig mere åbne samarbejde mellem universitetsledelse, administration, studenter og også de lovgivende myndigheder, det samarbejde, som er tvingendende nødvendigt, og som må udbygges, hvis vort demokrati skal vise sig virkelig reelt og tilpasningsmuligt over for en ny fremtid.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Fru Bodil Koch gjorde i sin begrundelse for spørgsmålet henvisninger til dele af rapporten, hvori man drøfter samarbejdsforhold mellem lærere og studerende og samarbejdsforhold på universitetet i det hele taget. Jeg er ganske enig i, at det er et overordentlig vigtigt problem. Det vil vi få lejlighed til at tage stilling til, når vi skal gennemføre en universitetslov, der skal give rammerne for de nye anordninger ved universiteterne.

Men man går jo uden om det, som i denne forbindelse er det centrale, nemlig de ærerørig beskyldninger, der er fremsat. Fru Bodil Koch henviste til, at disse